

EDITORIAL

ALIANCES, AMB QUI I PER FER QUÈ?

A cabat el 2011. Succedides les tres conteses en què es sustenta el règim electoral de l'Estat espanyol. Fetes ja les valoracions en calent per diferents actors i sectors de l'esquerra, convindria puntualitzar i aclarir algunes de les consideracions manifestades entorn el possible full de ruta a seguir.

Si a Badalona la precampanya i la campanya de les eleccions municipals van estar marcades, en part, pel debat sobre la unitat de les esquerres, amb la victòria del PP no han estat menys les veus que s'han apressat a projectar futures aliances, de nou electoralistes, i especular sobre els "petits obstacles" a salvar per fer-ho possible. Sense sortir de la visió que redueix tot plegat a l'allò en què uns i altres haurien de cedir.

Davant d'aquesta mena de reflexions, no podem fer altra cosa que remetre una vegada més als pre-

ceptes que ja vam fer públics abans de les eleccions locals. La unitat electoral de l'esquerra badalonina

LA UNITAT ELECTORAL HAURIA DE BASAR-SE EN UNA CANDIDATURA HORIZONTAL, DE NOVA CREACIÓ I ASSEMBLEÀRIA

hauria de basar-se en una candidatura horitzontal, de nova creació i de caràcter assembleari. En aquest marc doncs, queden fora de lloc les sumes passatgeres de sigles, que negocien els llocs a la llista entre les direccions dels partits. En aquest marc, precisament, l'objectiu no hauria de ser pas la confecció d'una

llista sinó l'elaboració d'un programa sorgit del debat profund en un procés, repetim, assembleari. I encara més, caldria que l'elecció dels seus representants defugís sense lloc a dubtes la figura del polític professionalitzat i, per contra, exigís l'adopció de mesures exemplars del compromís desinteressat d'aquests.

Propostes estratègiques

Fet aquest recordatori, d'entre les reflexions que ens hi han empès, trobem algunes que ens porten, alhora, a considerar necessari aclarir el següent. Propostes com aquesta no es podran entendre si no s'entén primer que la lluita per l'exercici de l'autodeterminació del poble català i per la superació de l'actual model socioeconòmic i polític no és, en el nostre cas, una opció tàctica o conjuntural, sinó estratègica. O dit d'altra manera, és aquí on volem arribar, perquè només en aquest punt és on considerem possible el desenvolupament d'un model social, econòmic i polític just.

Els estats espanyol i francès i el sistema capitalista són irreformables. Cal trencar amb tot plegat. Cal un trencament democràtic. I sí, quan diem democràtic o diem amb plena consciència. Estem per la democràcia, malgrat que hi hagi a qui li pugui generar certa confusió postures com la defensar l'abstenció en les recents eleccions generals de l'Estat espanyol. >>

REPRESSIÓ POLICIAL CONTRA ANTIFEIXISTES

Des de la irrupció de la dreta feixista més clarivident al panorama polític català actual, acumulem al nostre país i ciutat un seguit d'incongruències que ens haurien de fer reflexionar i actuar. Que un més que conegut militant de l'extrema dreta franquista com Josep Anglada hagi portat la formació xenòfoba PxC avançar en algunes de les últimes conteses electorals, ens hauria de portar al rebuig clar i directe, així com a la reflexió i l'acció contra tota manifestació de

caire racista. Al carrer, a les urnes, arreu.

A Badalona ho hem fet repetidament, i en l'última ocasió els Mossos d'Esquadra pretenen que en sortim penalitzats. És incongruent multar una persona per "desobediència a l'autoritat" quan l'únic que fa és denunciar, de forma col·lectiva en el marc d'una convocatòria de la plataforma Badalona Antifeixista, un míting electoral no autoritzat de PxC.

A mitjans de gener, Badalona Antifeixista va

lliurar un recurs d'alçada davant la desestimació de les al·legacions a la denúncia dels Mossos contra el militant de la CUP. Restarem atentes a la resolució, i malgrat sembla que aquest cas forma part d'una estratègia de repressió sistemàtica, una forma de control social i polític de la dissidència, seguirem combatent el feixisme.

La impunitat a aquesta xacra ha de revertir en més i millor organització i cohesió social per anul·lar-la.

SI EL PRESENT ÉS DE LLUITA EL FUTUR ÉS NOSTRE!

Si durant les dècades de govern del PSOE la relació entre entitats i Ajuntament s'ha caracteritzat per pretendre generar una mena de sistema clientelar, amb el qual es buscava silenciar tota veu crítica mitjançant l'amenaça sempre present de la retirada de les subvencions municipals (o altres pràctiques igual de perverses), l'actual govern del PP ha començat a desplegar una política més caciquil encara. En pocs mesos ja tenim unes quantes mostres de la prepotència que ha de caracteritzar el que està per venir des del nou equip de govern. Res de bo en podrà sortir. Hem vist ja, com al senyor Albiol li mancava el

temps per suspendre els actes institucionals entorn la commemoració de la diada nacional, sumant-hi la prèvia a eliminació deliberada de la paraula “na-

LA RELACIÓ DE L'EQUIP DE GOVERN VERS LES ENTITATS ÉS MÉS CACIQUIL ENCARA QUE LA DEL PSOE

cional” als cartells de difusió i el trencament d'un acord del ple municipal per despenjar la bandera espanyola durant tota la jornada. Hem sigut testimonis del tancament injustificat i sense previ avís

de la seu del cercle Artístic de Llefià, episodi encara no resolt i del qual ens en fem ressò en aquest mateix número amb l'entrevista a Teresa Castán, presidenta de l'entitat (pàgina 4).

Incompliment acords presos

Encara podem sentir les veus de les entitats de Llefià que reclamen a l'administració un compromís amb els acords presos i les activitats impulsades per la Comissió de Cultura, vinculada al Consell de districte. Com també reclamen la represa de Torre Mena com a centre cívic, amb un model de gestió participativa que integri a les entitats del barri, els i les veïnes i els i les usuàries. >>

EDITORIAL

>>> Confusió a la que ha contribuït en gran mesura l'oportunisme que, en el darrer mig any, han practicat alguns sectors parlamentaristes transversals. Els quals, amb la irrupció de Bildu als ajuntaments i diputacions basques (i més tard d'Amaiur al congrés espanyol de diputats) han volgut vendre's com si fossin el Bildu català, aprofitant-se de la intensa remor d'unitat que aquest fenomen despertava. Obviament que aquesta agrupació de partits és ideològicament d'esquerra, ja que agrupa Eusko Alkartasuna, Alternatiua (escissió d'Ezker Batua) i Batasuna.

Confusió però, que té a veure també, i molt més, amb el fet de considerar que vivim en un règim realment democràtic. O que no hi ha més democràcia que la que ens donen. És a dir, considerar que no és possible, o viable, o legítim que la ciutadania es doti d'una major capacitat de decisió i participació en la gestió

i el control de les polítiques que es desenvolupen en tots els àmbits.

D'entre les veus que han manifestat aquesta confusió, n'hi ha qui alhora es preguntava durant la darrera campanya electoral si no hagués estat possible un Amaiur a la catalana. Parem atenció un moment i caiguem en el compte de com Amaiur, un cop al congrés espanyol, s'ha abstingut de participar en l'elecció d'un president espanyol, que això ens ajudarà a reprendre el fil.

“Tot està per fer i tot és possible”

Si el lliure exercici del dret a l'autodeterminació, si el desenvolupament d'un model democràtic basat en la participació activa de la ciutadania (en el dia a dia) i la rendició de comptes per part dels càrrecs electes (en el dia a dia), no són concebibles dins l'estat capitalista, espanyol i francès. Si no els és concebible una economia al servei de les

polítiques plantejades per la ciutadania, en comptes de mantenir segrestada la política al servei de l'economia propugnada per classes dominants. Si aquesta transformació no és possible dins el règim actual, llavors trenquem i fem-ho des de la unitat de la majoria. La de les classes populars. No pas la dels partits d'ordre que, com a tals, no tenen cap interès en propiciar-ho o permetre-ho i, per tant, tinguem clar d'una vegada per totes que el camí per fer-ho no és ni pot ser el d'anar acceptant i sumant renúncies, una darrere l'altra, tal com ens tenen acostumats els partits de l'esquerra claudicant. En eterna crisi des dels inicis del post-franquisme, quan justament la primera renúncia va ser la de la mal anomenada transició democràtica. Mentrestant, si de cas, deixem de mal anomenar democràcia a la monarquia espanyola i l'estat capitalista. Perquè, com deia el poeta, “tot estar per fer i tot és possible”. ■

>> Hem començat l'any amb una altra *albiolada*, racisme en estat pur, que ha impedit a diverses associacions de novinguts participar de la cavalcada de reis, i continua l'amenaça de tancar els mitjans de comunicació públics locals si al PP no se li concedeix el control polític total que pretén.

Es creuen amos i senyors de la ciutat

Un reguitzell d'actuacions deliberades que fan palès que la política del PP no serà altra que la de creure's amo i senyor de la ciutat. Posant pals a les rodes en tot allò que tingui a veure amb l'accés a la cultura i la promoció de la cultura popular, la participació ciutadana i la cohesió social. Àmbits que molta gent cau en l'error de considerar secundaris però que estan, sempre i de manera molt conscient, en el punt de mira de les classes dominants i els seus polítics professionals, justament perquè són eines de transformació social.

EL PP ESTÀ POSANT PALS A LES RODES EN TOT ALLÒ QUE TINGUI A VEURE AMB L'ACCÉS A LA CULTURA

La tasca que en el dia a dia es fa des de les entitats de base, associacions veïnals, socials, cíviques, solidàries, culturals, d'educació en el lleure, juvenils..., esdevé essencial per promoure la integració dels i les veïnes, per estrènyer llaços entre barris, afavorir un sentiment de pertinença i permetre la identificació amb la pròpia ciutat. Esdevé essencial, en definitiva, per promoure una ciutadania activa que prengui consciència de les problemàtiques que s'hi donen, que adopti una

actitud compromesa i mantingui un esperit crític amb les polítiques que es desenvolupen. Ara bé, tenint en compte aquesta premissa, enfront l'actitud destructiva i la voluntat alienant del govern actual, cal que tinguem clar que a Badalona encara hi ha un altra voluntat, una altra realitat que va creixent i que pot erigir-se més poderosa si posem fil a l'agulla.

I malgrat tot, anem endavant

Cal recordar que, malgrat la suspensió dels actes oficials, aquest estiu Badalona ha comptat més que mai amb una diada nacional reivindicativa, participativa, unitària. Gràcies a la mobilització i coordinació del teixit associatiu sota la Comissió Onze de Setembre.

Cal recordar que el Manifest de suport al Cercle artístic de Llefà ha sumat l'adhesió de més d'una cinquantena d'entitats, una gran mostra de solidaritat que el PP ben segur no s'esperava. Cal tenir clar que la Comissió de Cultura de Llefà seguirà fent una gran feina, per molt que no compti amb el suport de l'administració, i que si Torre Mena torna a ser un espai de obert al teixit associatiu serà per la pressió que aquest exerceixi sobre l'Ajuntament. Com ja ha passat en altres èpoques, per molts altres temes i a molts altres barris.

Cal recordar que la CPFM continua, amb el mateix esperit i il·lusió que en els seus orígens, amb el propòsit d'aconseguir un Festa Major que integri a les entitats, amb un model veritablement participatiu, i que segueix creixent i demostrant que això és absolutament possible i profitós, amb l'exemple organitzatiu que suposa la Festa Major Alternativa.

Cal recordar que ja fa un temps que comptem amb una Taula de Cultura de ciutat, nascuda també des de la base per repensar i reclamar les polítiques

culturals que aquesta ciutat necessita. Cal tenir clar que una veritable democràcia no es pot reduir al fet de disposar una papereta cada quatre anys, cal exercitar-la i exercir-la cada dia.

Participeu a les entitats!

Des d'aquí doncs, fem una crida a totes aquelles persones que s'estimen aquesta ciutat però encara no formen part de cap entitat. Apropieu-vos a l'esplai del barri a donar un cop de mà, feu-vos de l'AMPA, apunteu-vos a l'associació de veïns i veïnes, o a una colla de cultura tradicional,

FEM UNA CRIDA A TOTES LES ENTITATS DE BASE, PERQUÈ PRENGUIN CONSCIÈNCIA DE QUE CAL FER UN PAS ENDAVANT

o al grup de teatre... Viviu Badalona i esteneu el vostre compromís amb la ciutat col·laborant amb altre gent com vosaltres per tirar endavant projectes que l'enriqueixin.

Des d'aquí fem una crida també a totes les entitats de base, perquè prenguin consciència de que cal fer un pas endavant i enfortir els processos de treball i reivindicació conjunta que esmentàvem. S'ha de fer créixer la xarxa, perquè cal respondre de manera activa i amb fermesa els atacs i la prepotència dels qui es creuen amos i senyors de Badalona, però sobretot, perquè cal començar a entendre i estendre que, amb voluntat i constància, nosaltres mateixos podem construir i fer realitat allò que ells no ens donaran pas. ■

TERESA CASTÁN, PRESIDENTA DEL CERCLE ARTÍSTIC DE LLEFIÀ

“JUNTS PODEM FER MÉS FORÇA DAVANT LES RETALLADES CULTURALS”

El Cercle Artístic de Llefià va començar a funcionar a finals dels anys 70, inici dels 80, com a vocalia de cultura de l'AVV de Sant Antoni de Llefià. D'aleshores ençà, tal i com documenta l'Arxiu Històric de Llefià (arxiu.llefià.org), s'han realitzat diverses iniciatives com l'elaboració de gegants, concursos de dibuix, tallers de pintura, que des que hagueren de deixar el local de l'antiga escola d'adults a Llefià, s'han vist limitades per l'espai del local del carrer Salou, cedit des de fa 12 anys per l'Ajuntament de Badalona. En motiu de l'expulsió unilateral per part de l'Ajuntament i la lluita que ha sorgit després, el **Comú** entrevista a Teresa Castán i Pretel, presidenta de l'entitat i protagonista en la lluita des del primer moment.

Pots explicar com va començar tot aquest procés des que us vau trobar el pany del local canviat?

Va ser al mes d'octubre quan s'iniciaven els tallers i no vam poder entrar. Vam contactar amb l'Ajuntament i en un primer moment ens va dir que es tractava d'una fuita d'aigua. Després vam consultar els veïns i ells ens van dir que no era cert que hi hagués hagut cap fuita ni que l'haguessin vingut a reparar. Així és que uns dies més tard, l'Ajuntament ens va dir que no els constava cap entitat al local i que, per tant, ara no teníem dret a ser-hi.

Quin procés s'ha seguit en aquesta lluita?

Primer, vam donar a conèixer la situació del Cercle a les entitats i a la ciutat per mitjà de notes de premsa. Segon, gràcies a l'AVV de Sant Antoni de Llefià i d'altres entitats vam convocar reunions on van participar moltíssimes entitats. Tercer, després de les primeres reunions vam redactar el Manifest de suport per tal de recollir signatures d'entitats i organitzacions polítiques. Quart, vam decidir amb el suport recollit a través de les signatures, intervenir al Ple per demanar el retorn de les claus i poder tornar a l'activitat. Vam recolzar una moció que recollia tots els elements que conté el Manifest de suport i contra la Cacicada Cultural. Al Ple, no es va aprovar la moció per la maniobra que va fer CiU que va rebre el suport del PP, tot i que CDC i UDC havien signat el manifest. Fins i tot, els vam dirigir una Carta Oberta per criticar-los. Cinquè, vam realitzar una Jornada Reivindicativa el 5 de novembre a la Pl. De l'Amistat davant del local que feia servir el Cercle. Vam participar entitats de Badalona i gent que va venir de Barcelona,

etc. En tot moment, hem volgut informar els veïns i veïnes perquè poguessin participar en totes les activitats que hem anat fent.

Creus que la resposta de les entitats de Badalona ha estat adequada?

Ha estat molt bona i positiva. Si aconseguim trobar la solució al problema, ho agraiem a totes aquestes entitats.

Més de 60 entitats han signat el manifest de suport. Creus que això pot servir, en un futur pròxim, per a d'altres lluites?

I tant que sí! Una resposta com aquesta pot servir per evitar d'altres cacicades com aquesta.

Actualment, com està el tema del Cercle Artístic?

Estem en converses amb l'Ajuntament. Hem tingut un parell de reunions. Ens han fet una proposta que està sobre la taula i estem esperant si passat festes es concreta i com es concreta.

Penses que cal crear un consell o òrgan a nivell de ciutat per poder lluitar per la cultura?

Seria molt positiu. Així, tots junts podem fer més força davant qualsevol retallada a la cultura.

Com veus el panorama artístic a la ciutat?

En general, hi ha molta feina a fer. Un exemple de la manca de prioritat que té la cultura i, en especial, l'art és el tancament del Cercle. Aquest fet demostra el menyspreu de les administracions cap aquest àmbit.

Així que calen més espais per a desenvolupar les tasques artístiques i més mitjans per part de l'administració per dur-les a terme.

Què penses que fa falta?

Quan es va crear el Cercle, va sorgir de la necessitat de portar l'art al barri. Després de 30 anys, veiem que les coses no han canviat massa. Actualment, quantes entitats semblants al Cercle Artístic hi ha a tota la ciutat? És necessari impulsar la cultura des dels barris a través de les entitats. I també seria positiva la connexió entre les entitats a nivell de Badalona. D'aquesta manera, treballaríem plegades i podríem fer intercanvi d'experiències. Això seria útil per anar millorant.

comú de badalona

Edita: Candidatura d'Unitat Popular de Badalona (CUP)

Consell de Redacció:

José Manuel Delgado, Joan Carles Isal, David Miquel i Albert Vendrell

Mail: info@cupbadalona.org

**Riera d'en Matamoros, 103
08911 Badalona
Països Catalans**

Important: L'edició no es fa responsable dels articles signats

Número 7. Gener 2012